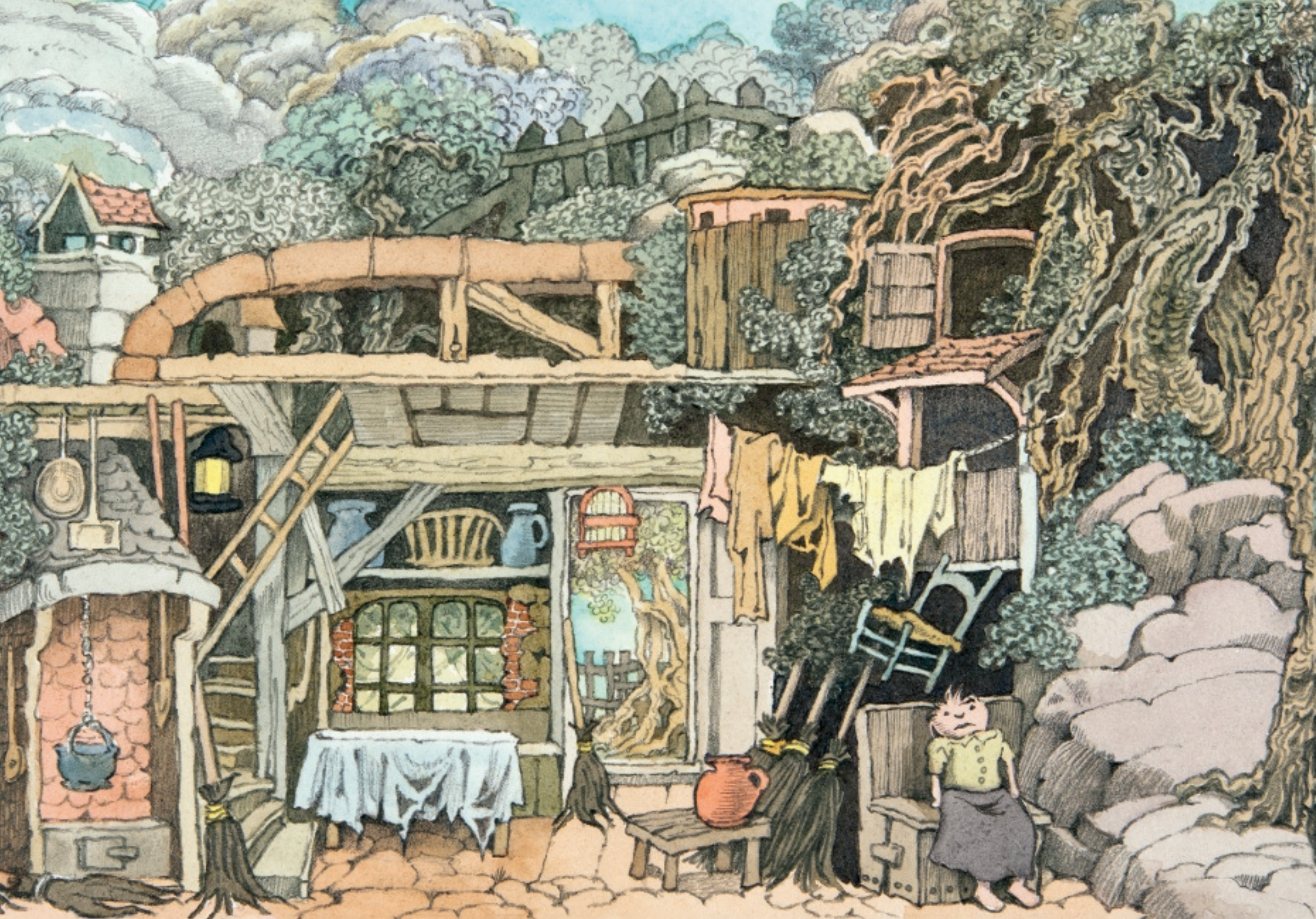

HEEL LANG GELEDEN,
lang voordat jouw oma's oma
werd geboren, woonden een arme
bezembinder en zijn vrouw aan de rand van een
groot donker bos, samen met zijn twee kinderen,
Hans en Grietje.

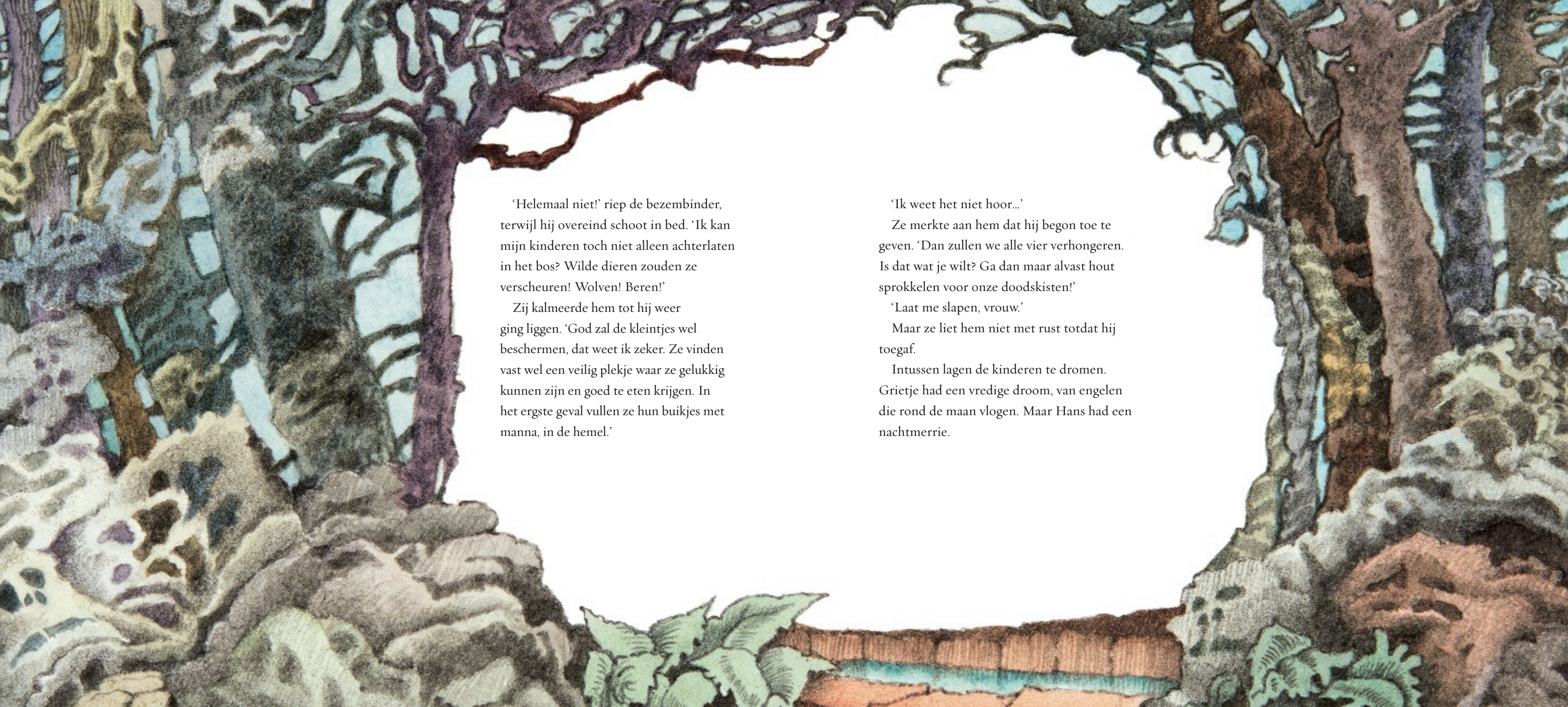
De bezembinder was een vriendelijke man,
maar zijn vrouw, de stiefmoeder van de
kinderen, was een feeke die altijd haar
zin wilde hebben en dat meestal
ook kreeg.

Het gezinnetje had best een fijn leven,
tot het land werd getroffen door een enorme
droogte, gevolgd door een grote hongersnood.

Eerst was er niet veel te eten, daarna nog
minder en tenslotte bijna niks meer. Toen
de bezembinder en zijn vrouw op een avond
in bed lagen, zei hij: 'Wat moet er van ons
worden? Hoe kunnen we de kinderen te eten geven
terwijl we zelf al bijna niets hebben?'

Zijn slechte vrouw had gewacht tot hij dit zou zeggen,
zodat ze het zelf niet hoefde te doen. 'Ik weet iets,' zei
ze. 'Morgenochtend nemen we die lastige kinderen
mee naar het dichtst begroeide deel van het
bos. Daar maken we een vuurtje voor ze
en geven we ze allebei een stuk brood.
Daarna laten we ze achter en gaan we zelf
aan het werk. Dan vinden ze nooit de weg
naar huis terug en zijn wij van ze af.'

‘Helemaal niet!’ riep de bezembinder, terwijl hij overeind schoot in bed. ‘Ik kan mijn kinderen toch niet alleen achterlaten in het bos? Wilde dieren zouden ze verscheuren! Wolven! Beren!’

Zij kalmeerde hem tot hij weer ging liggen. ‘God zal de kleintjes wel beschermen, dat weet ik zeker. Ze vinden vast wel een veilig plekje waar ze gelukkig kunnen zijn en goed te eten krijgen. In het ergste geval vullen ze hun buikjes met manna, in de hemel.’

‘Ik weet het niet hoor...’

Ze merkte aan hem dat hij begon toe te geven. ‘Dan zullen we alle vier verhongeren. Is dat wat je wilt? Ga dan maar alvast hout sprokkelen voor onze doodskisten!’

‘Laat me slapen, vrouw.’

Maar ze liet hem niet met rust totdat hij toegaf.

Intussen lagen de kinderen te dromen. Grietje had een vredige droom, van engelen die rond de maan vlogen. Maar Hans had een nachtmerrie.

Hij droomde van een heks op een bezemsteel, die door de wolken vloog met een zak vol gillende kinderen op haar rug.